

Fondaciji za zaštitu zavičajnog nasleđa Podunavskih Švaba -
ZAVIČAJNA KUĆA
21 205 Sremski Karlovci
Andreja Volnog 1A

Predmet: Predlog za Godišnju nagradu Fondacije
PRIZNANJE ZA ČESTITOST u 2022. g. fizičkom licu

Kada čujemo za nekog da je čestit, onda znamo da je to neko ko je od drugih prepoznat kao osoba ispravnog ponašanja, držanja, ophođenja. To je neko ko je u svakom pogledu primer drugima zbog svog poštenja, časti, plemenitosti, dobrote, ljubavi prema bližnjima, ljubavi prema Bogu i ostalih duhovnih vrlina.

Čestitom osobom se postaje. Onaj ko je čestit drugima donosi radost, sreću, blagostanje, sigurnost. Život čestitih osoba se ogleda u jednostavnosti komunikacije sa drugima, pri čemu ti „drugi“ znaju da će u društvu čestite osobe biti tretirani kao „ljudi“.

Kada sve ovo imamo u vidu, možemo sa sigurnošću predložiti prečasnog gospodina Jakoba Pfeifera župnika odžačkog, župnika apatinskog i arhiprezbitera Bačkog za Godišnju nagradu Fondacije – PRIZNANJE ZA ČESTITOST 2022. godine.

Obrazloženje

*„Blago onima koji su čista srca, jer će Boga gledati!
Blago mirotvorcima, jer će se zvati sinovi Božji!“*

Mt 5, 8-9

Prečasni gospodin Jakob Pfeifer je rođen 16.11.1952. g. u Plavni, u čestitoj i pobožnoj porodici Podunavskih Švaba. Njegovi roditelji Jakob i Marija potiču iz Bačke Palanke. Oni dele tešku sudbinu velike većine Podunavskih Švaba u Jugoslaviji i bivaju zatvoreni u jedan od logora – u logor Gakovo. Posle raspuštanja logora započinju novi život u Plavni, mestu u opštini Bač. U tom mestu dolazi na svet njihovo četvoro dece, dva sina i dve ćerke. Porodica Pfeifer se preseljava u Bač 1956. godine.

Prečasni Jakob Pfeifer završava osnovnu školu u Baču, a biskupijsku klasičnu gimnaziju u Subotici.

O svojim roditeljima, bratu i sestrama, govori sa puno ljubavi, poštovanja i topline. Veoma je zahvalan svojim roditeljima: „ ... koji su bili jednostavni ljudi i koji su nas učili moliti, verovati i ići u crkvu. Naučili su nas da bez vere, bez Boga, nema pravog života. I uvek su nam davali primer. Zajedno su išli sa nama u crkvu, zajedno smo se molili, tako da sve što je fundament vere, mogu reći posebno kao sveštenik, smo od naših roditelja primili. I zato sam roditeljima u Gospodu Bogu veoma zahvalan. Dobro je i za mene sveštenika važno, da su nas roditelji takođe naučili da poštujemo Majku Božiju. Majka Božija, koja je uvek bila u našim životima pomoć (oslonac) i uvek se moglo, naučili smo kao deca, da kao što rođenoj majci možemo sve reći, tako i majci Božijoj možemo sve reći ... Tako da su ove stvari za mene veoma bitne, da su nas roditelji naučili kako i šta je u životu važno. Bili smo siromašni, ali u svakom slučaju smo bili bogati u veri, ljubavi, razumevanju i životu sa svim ljudima koji ovde u Vojvodini zajedno žive.“

Postoji trend da se naša civilizacija naziva posthrišćanskom. Ipak, sve što je vredno u našem društvu i našem ponašanju možemo „pripisati“ direktno ili indirektno onom biblijskom, hrišćanskom, crkvenom, tj. Božijoj Reči.

Odakle nam to da volimo i poštujemo one koji nam nisu slični po rodu, naciji, kulturi, veri ... Odakle nam to da praštamo ono što se ne oprašta, da molimo za one koji nam ne žele dobro, da pomažemo onima koji su odavno „digli ruke“ od sebe ...

Zar nam to nije došlo od Božije Reči koja nas poziva na to da budemo sveti, da budemo sveti kao Otac nebeski ...

„Vaše svetlo neka tako zasje pred ljudima da vide vaša djela ljubavi te slave vašeg Oca nebeskog.“

Mt 5, 16

- Posle završene Gimnazije prečasni gospodin Jakob Pfeifer upisuje Teološki fakultet u Đakovu i završava ga 1976. g. Iste godine je zaređen za sveštenika u Subotici.

- Župski je vikar u Bajmoku od 02.10.1976. – 23.03.1977.

- Privremeni je upravnik župe u Odžacima sa priključenim župama od 23.03.1977. -25.01.1984.

-1. aprila 1977. stupio je na službu u Odžacima u vreme subotičkog biskupa Matije Zvekanovića.

- Župnik je u Odžacima, Bačkom Brestovcu, Karavukovu i Bačkom Gračacu od 25. 01. 1984. godine.

- Savetnik biskupije je od 30.09.1989. – 31.12.1995.

- Upravitelj je župe u Apatinu od 16.06.1997., a kasnije, od 1.09.1997. i župnik u Apatinu.

- Član je Vijeća za ekumenizam i misije Biskupske konferencije Srbije i Crne Gore.

- Podunavski je arhiprezbiter od 15.12.1997 – septembra 2021. Ovo zvanje je dobio posle 20 godina sveštenečke službe za vreme subotičkog biskupa Ivana Penzeša.

- Biskupijski je poverenik za pastoral Roma.

- Bio je direktor Radio Marije.

- Vrlo je zauzet ekumenski delatnik.

- 2002. godine, vladika bački gospodin Irinej Bulović je uručio prečasnom gospodinu Jakobu Pfeiferu Zahvalnicu u znak priznanja za ono što je sa svojim vernicima činio, kako bi pomogao izgradnju pravoslavne crkve u Odžacima.

- Dobitnik je Sretenjskog ordena drugog reda, jednog od najvećih državnih priznanja Republike Srbije 15.02.2012. g. „ za zasluge i lični doprinos u razvoju međukonfesionalne saradnje i verske tolerancije.“ Odlikovan je kao " župnik odžački i arhiprezbiter Podunavski Katoličke crkve u Srbiji" posle 35 godina službe.

- Povodom Dana opštine Odžaci 22. Oktobra 2012.g., lokalni čelnici su mu uručili Zahvalnicu „ zbog doprinosa međukonfesionalnoj saradnji i verskoj toleranciji“. (Zahvalnice su uručivane pojedincima koji su tokom poslednjih godinu dana, svojim angažmanom uradili nešto za opšti interes ove sredine.)

- 29. Septembra 2021. godine na dan Svetog Mihaela Arkandela, zaštitnika crkve, na jubilej 200 godina od izgradnje crkve u Odžacima, tokom svete mise prečasni gospodin Jakob Pfeifer je uveden u novu dužnost arhiprezbitera (naddekana) Bačkog arhiprezbiterijata. Položio je zakletvu pred subotičkim biskupom, Slavkom Večerinom, vernicima i sveštenstvom.

Tom prilikom je gospodin Jakob Pfeifer, župnik odžački, župnik apatinski i novi naddekan bački rekao: „ Za mene je današnja služba bila poseban doživljaj, nešto što čovek jednostavno ne može izraziti rečima, nego osećajima, kako je rekao naš biskup na početku, ugrađeni smo u sve one ljude koji su gradili ovu crkvu. Kad čovek sagleda koliko je tu generacija upleteno, jedni u gradnji, jedni u uživanju te izgradnje, a mi sada budući da smo mala zajednica na svoj način trudimo se da to održimo. Ja se radujem da smo zahvaljujući donacijama i dobrom srcu mnogih ljudi uspeli da obnovimo naš hram za danas kada slavimo 200 godina ove građevine. Sigurno je da toga ne bi bilo bez duhovnog života svakako, jer to je u suštini najvažnije, kada imate žive ljude onda imate i zidani hram.“

Svečanoj misi su pored subotičkog biskupa Slavka Večerina i sveštenstva Katoličke crkve prisustvovali i episkop bački Irinej, vikarni episkop mohački Damaskin i pravoslavni sveštenici iz odžačke parohije i biskup Slovačke evangeličke crkve augsburške veroispovesti u Srbiji Jaroslav Javornjik sa svojim sveštenstvom.

- 16. novembra 2021.g. odlikovan je Ordenom Svetog Save drugog stepena¹, koji mu je dodeljen " u znak zahvalnosti na dosadašnjoj uspešnoj saradnji I bratskom odnosu prema Srpskoj pravoslavnoj crkvi I srpskom narodu."

Najviše odlikovanje koje dodeljuje Srpska pravoslavna crkva, prečasnom gospodinu Jakobu Pfeiferu uručio je patrijarh srpski Porfirije na praznik Obnovljenja hrama Svetog Velikomučenika Georgija – Đurđić, koja se proslavlja kao slava grada Novog Sada.

Tom prilikom je gospodin Pfeifer rekao: " Mnogo mi znači ovaj orden koji sam primio, jer predstavlja potvrdu posvećenog rada na zbližavanju ljudi, bez obzira koje su veroispovesti. U Svetom pismu se jasno kaže: " Vera bez dela je mrtva." Ja sam se tog principa stalno držao u svom radu i to mi je donosilo zadovoljstvo. Vera je nadnacionalna i ona je savršenstvo. Mi na ovom svetu nećemo dočekati raj jer smo stvoreni za večni život, i na zemlji treba da se potrudimo da ga zaslužimo. A to možemo učiniti samo ako propagiramo ljubav i širimo toleranciju." Takođe je rekao da mu je ovo priznanje najlepši rođendanski poklon koji je do sada primio.

Prečasni gospodin Jakob Pfeifer ima bogatu istoriju kao prevodilac knjiga i članaka sa nemačkog na hrvatski i srpski jezik.

Knjige koje je do sada preveo:

- " Od buđenja do počinka s Bogom", Mječislav Malinjski, Korčula, 1979
- " Što učiniste ... meni učiniste: meditacije o ljubavi po Evanđelju : (1897-1898)", Šarl de Fuko, Sarajevo, 1989
- " Ljubav svaki dan čini čuda: za kulturu nenasilja", Fil Bosmans, Odžaci, 1999
- " Oče naš: razmatranje o molitvi Gospodnjoj", Ivan Pavao II, Subotica , 1999
- " Kako Bog vidi čovjeka : (O blaženstvima)", Herman Josef Spital, Subotica , 1999
- " Ići u crkvu – zašto? : za razumevanje misnog slavlja (ne samo za mlade) ", Wolfgang Obereder, 1996

¹(Orden Svetog Save dodeljuje Srpska pravoslavna crkva pojedincima i ustanovama za naročite zasluge na duhovnom, obrazovnom i humanitarnom polju. Njime se odlikuju duhovna i svetovna lica za naročite zasluge za Srpsku pravoslavnu crkvu.

Prevedeni članci su objavljivani u časopisu Subotičke biskupije - Zvonik. U istom časopisu uređuje kolumnu o ekumenizmu. Pisao je članke za lokalni list u Odžacima " Naše novine".

Učesnik je na mnogim domaćim i stranim konferencijama čije su teme vezane za kulturu, međureligijski dijalog, religiju, socijalne teme.

Njegova publikovana izlaganja sa konferencija su:

- " Bogatstvo kultura I tolerancija" – 1998
- " Socijalno učenje Katoličke crkve " – 1999
- " Kultura mira i tolerancija među religijama " – 2001

Bio je gost brojnih radio emisija, a i sam je uređivao i vodio jednu o veri na Radio Odžacima. Takođe je učestvovao u TV emisijama na temu verskog dijaloga. Držao je duhovna predavanja u apatinskoj biblioteci u organizaciji apatinske sekcije Društva za borbu protiv raka Sombor.

- Predavao je versku nastavu – Katolički vjeronauk u školama u Odžacima i u Apatinu.

" I odgovarajući car reći će im: Zaista vam kažem: Kad učiniste jednome od ove moje najmanje braće, meni učiniste."

Mt, 25:40

Prečasni gospodin Jakob Pfeifer je neko ko uživa poštovanje od strane svojih sugrađana. Zaslužno. Za to ima puno razloga. On je neko ko će pozdraviti svakog čoveka koga sretne i pružiti mu ruku. Neko ko ne pravi razliku među svojim sagovornicima. Neko ko ne gleda da li je osoba pored njega ove ili one nacionalnosti, vere, socijalnog porekla, društvenog statusa, imovnog stanja. Za njega su svi ljudi – LJUDI.

Za svoje sagovornike ima uvek lepu reč, reč nade, reč optimizma, reč utehe. U ona teška vremena devedesetih godina prošlog veka on je bio neko ko je pozivao na mir, neko ko je sa svojim prijateljima u humanitarnim akcijama dopremao Odžacanima pomoć u lekovima.

Veoma je posvećen radu na zbližavanju ljudi različitih konfesija. On to jedinstvo svedoči svojim načinom života. U crkve u kojima je sveštenik dolaze pored katolika i pravoslavci i evangelici augsburške veroispovesti. Misnom slavlju na Božić, Uskrs, na dan zaštitnika crkve (kirbaj) , tradicionalno prisustvuju ljudi koji nisu samo rimokatolici. Misnom slavlju prisustvuju i predstavnici lokalnih vlasti.

U sredinama gde je prečasni Jakob Pfeifer na službi se oseti duh verske tolerancije, uzajamno poštovanje i uvažavanje među ljudima različitih vera.

On je neko ko ume da povezuje različitosti. On je spona između starih i novih Odžaćana, starih i novih Apatinaca. Svoj posao koji nije ni malo lak on radi sa lakoćom.

Povodom 30 godina službe preč. gospodina Jakoba Pfeifera u Odžacima, mons. dr. sc. Andrija Kopilović je održao govor o kome možemo pročitati u „ Zvoniku“ iz 2007. g. sledeće: „ Govoreći o svećeniku kao svjedoku uskrsnuća, dr. Kopilović u propovijedi je istaknuo kako je slavlje župnika Pfeifera prigoda za razmišljanje o velikom Otajstvu : tko je svećenik – župnik, nadodavši kako je to čovjek od ljudi uzet i za ljude postavljen, kako piše i apostol Pavao. Od ljudi uzet i u školi Božanskoga života pripravljen za čovjeka koji će moći živjeti i govoriti „ u Kristovoj osobi“ onima kojima je poslan, ovaj je čovjek u ovu zajednicu poslan prije 30 godina. U teškoj dijaspori svjedoči i služi. Njegova jednostavnost i radostan duh odiše u vašoj zajednici. No, tišina ovoga hrama najbolje pamti njegove uzdahe, molitve, vapaje kada mu je bilo teško i

kada je svoj teret odlagao na ovaj oltar, rekao je propovjednik te nadodao kako je upravo na tom oltaru našao nadahnuće za sav pastoralni rad, napose karitativni i ekumenski."

Župa Svetog Mihaela Arkandela – Odžaci

Prečasni gospodin Jakob Pfeifer je župnik u Odžacima 45 godina.

Prema popisu stanovništva iz 1931 u Odžacima je bilo 6024 stanovnika, od toga 5630 rimokatolika – uglavnom Podunavskih Švaba. Prema podacima popisa iz 2011.g. u odžačkoj opštini je bilo 60 deklariranih Nemaca, od toga 33 u naseljenom mestu Odžaci. Ukupan broj ljudi koji su se izjasnili kao rimokatolici u odžačkoj opštini je bio 2131 ili 7,07%.

Crkva Sv. Mihaela Arkandela se nalazi u centru Odžaka i najveći je sakralni objekat u široj okolini. Izgrađena je za tri godine, od 1818 – 1821 i nalazi se na mestu nekadašnje manje crkve iz 1764.g.

Prvi župnik u Odžacima se zvao Adam Pruker. Bio je dušebrižnik Odžaćanima od 1. Decembra 1759 – do 14. Februara 1772.g.

Pored svih izuzetnih odlika ove crkve, najviše se ističu njene orgulje kakvih nema na prostoru Srednje Evrope. Napravio ih je čuveni graditelj orgulja iz Apatina – Kaspar Fišer. Njihova posebnost je u tome što imaju ugrađen dodatni instrument, orgulje u orguljama.

Crkva Sv. Mihaela Arkandela nam i danas svedoči svojom monumentalnošću i lepotom o ljudima koji su je izgradili i o njihovim potomcima – o Podunavskim Švabama. „ Jedna stvar je da su oni bili materijalno bogati, a druga stvar bili su duhovni. Ovde je pre bilo 6000 Podunavskih Švaba, stanovnika Odžaka i oni su i želeli ovakvu crkvu. I za to su i davali materijalno, ali je mnogo značajnije to duhovno bogatstvo koje su negovali kao vernici. Tu je nekada bio jedan župnik sa dva pomoćnika" – rekao je prečasni Jakob Pfeifer o crkvi Sv. Mihaela Arkandela povodom 200 godina od izgradnje – 29.09.2021.

Bogoslužnja se održavaju na nemačkom, mađarskom i hrvatskom jeziku. Crkva je 1970.g. proglašena spomenikom kulture i pod zaštitom je države.

Župe u Apatinu

Prečasni Jakob Pfeifer je župnik u Apatinu 25 godina. Ima dve župe.

Prema popisu stanovništva iz 1931 u Apatinu je bilo 13416 stanovnika, od toga 12986 rimokatolika - uglavnom Podunavskih Švaba. Prema podacima popisa iz 2011.g. u opštini Apatin je bilo 182 deklariranih Nemaca. Ukupan broj ljudi koji su se izjasnili kao rimokatolici u opštini Apatin je bio 8194 ili 28,32%.Deo u tom broju imaju Romi koji su se doselili iz Rumunije pre nekoliko vekova. 2018.g. je u Apatinu živelo preko 3000 Roma koji su se oko 90% izjašnjavali kao rimokatolici.

Župa Uznesenja Marijinog

Prvi apatinski sveštenik se zvao Jakob Mikoš i u vreme njegove službe je postojala prvobitna crkva Uznesenja Marijinog, podignuta 1748. g., a razgrađena neposredno pre katastrofalne poplave koja je usledila 1795.g. Sadašnja crkva Uznesenja Marijinog je završena 1798.g. i nalazi se u glavnoj ulici u Apatinu. Bogoslužnja se u Apatinu drže na nemačkom, mađarskom i hrvatskom jeziku.

Ono što ovu crkvu čini posebnom na Balkanu je statua Crne Bogorodice ili Crne Madone, koja je izrađena od crnog drveta. Doneli su je nemački kolonisti sredinom 18.veka u jednom od talasa terezijanske kolonizacije. Crna Majka Božija je prvobitno bila postavljena na glavni oltar u staroj apatinskoj crkvi. Samim tim Apatin postaje središte hodočašća novopridošlih kolonista. Crna Majka Božija tako postaje zaštitnica doseljenika – Podunavskih Švaba. Na

hodočašće Crnoj Bogorodici Apatinskoj su dolazili i vernici iz zemalja u okruženju – Hrvatske, Mađarske, Rumunije ... Crna Madona je prenetu u novoizgrađenu crkvu i postavljena je na glavni oltar, a negde početkom 19.v. premeštena na desni bočni oltar, gde se i danas nalazi. Polovinom 19.v. Apatin prestaje da bude mesto hodočašća. Podunavske Švabe su veoma poštovala Majku Božiju i mnoge crkve su joj posvetili. Apatin je do jeseni 1944.g. bio centar nemačke kulture i duhovnosti na ovim prostorima.

Župa Presvetog Srca Isusovog

Gradnju ove crkve sa dva tornja je započeo poznati apatinski sveštenik Jakob Egert. Građena je od 1931 – 1933 i predstavljala je najveću katoličku crkvu izgrađenu na području Bačke između dva svetska rata. U crkvi je danas Podunavsko Nemački crkveni muzej – jedinstven u regionu.

Bogata muzejska građa sadrži oko 40 000 knjiga pretežno crkvenog i bogoslužbenog karaktera, pretežno pisanih na nemačkom jeziku. Najstarija knjiga je iz 16.v. Građa se sastoji još i od crkvenog tekstila, odora sveštenika visoke umetničke i materijalne vrednosti, relikvija, statua, crkvenog inventara iz brojnih nemačkih crkava sa područja Vojvodine, od kojih neke na žalost ne postoje. Tu se nalazi i zbirka arhivske građe desetak nemačkih naselja u Vojvodini. Većina predmeta je sakupljena zahvaljujući prečasnog gospodinu Jakobu Pfeiferu.

Na osnovu svega rečenog, na osnovu naših saznanja, mi predlagači predlažemo da Fondacija ovaj naš Predlog usvoji.

Predlagači Predloga za dodelu PRIZNANJA ZA ČESTITOST prečasnog gospodinu Jakobu Pfeiferu:

1. Ljiljana Stojković, diplomirani teolog Srpske pravoslavne crkve,
2. Stevan Miler, novinar, predsednik Udruženja Nemaca Odžaci,
3. Ljiljana Majić, diplomirani kateheta Rimokatoličke crkve,
4. Mgr. Viera Batori, sveštenica Slovačke evangeličke crkve augsburške veroispovesti,
5. Prof. dr Vladimir Stojanović,
6. Marija Kondić,
7. Draga Pešić, diplomirani ekonomista,
8. Branislava Ristić, diplomirani pravnik,
9. Marija Matović, profesor hemije,
10. Zlatica Vogrinc,
11. Lajoš Fazekas,

Rekli su o prečasnog gospodinu Jakobu Pfeiferu:

„ Čovek za sve i za svakoga!“ – Branislava Ristić

„ Divan čovek. Primer iskrene vere i ljubavi prema Bogu i ljudima.“ – Ljiljana Stojković